

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายเจริญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๓

วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกပ်กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติขึ้นโดยมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย โดยระบุเฉพาะเลขมาตราเท่านั้น แต่มิได้ระบุสาระสำคัญที่เป็น ลายลักษณ์อักษร เป็นการขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกပ်กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๔๘ ขัดหรือแย้ง ต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกပ်กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติขึ้นโดยมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมาย โดยระบุเฉพาะเลขมาตราเท่านั้น แต่มิได้ระบุสาระสำคัญที่เป็น ลายลักษณ์อักษร เป็นการขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบ กระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้มาตรา ๒๕ วรรคสอง บัญญัติว่า จะต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

LIRT

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองนี้ เป็นหลักเกณฑ์ประการหนึ่งในกระบวนการตรากฎหมาย ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติขึ้นขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมิได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรานั้น เป็นการโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกระบวนการตรากฎหมาย มิใช่การโต้แย้งว่าบทบัญญัตินั้นมีเนื้อหาสาระขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่อยู่ในขอบเขตที่จะโต้แย้งได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัยให้ได้ ดังบรรทัดฐานคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๔๔, ที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๔๕ และที่ ๒๘/๒๕๔๗

ประเด็นที่ ๒ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๔๘ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๔๘ บัญญัติจำกัดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติว่าจะต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น ทำให้ผู้ที่ได้สัญชาติไทยภายหลังการเกิดขาดคุณสมบัติที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ อันเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ และสถานะของบุคคล โดยยังมีเหตุผลและความจำเป็นตามภาวะวิสัย (objectively justifiable) สนับสนุนไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคสาม บทบัญญัติมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖

นายจรัญ ภักดีธนากุล
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand